

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3325/2024
30.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Марије Терзић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бобан Трајковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., које заступа пуномоћник Србољуб Милосављевић, адвокат из ..., ради заштите од узнемиравања права својине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2714/23 од 04.10.2023. године, у седници одржаној 30.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2714/23 од 04.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2714/23 од 04.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 696/23 од 24.04.2023. године, ставом првим изреке, делимично је као основан усвојен тужбени захтев тужиле па је наложено туженима да врате тужили у својину и државину део катастарске парцеле бр. .. са мерама и границама као у изреци првостепене пресуде враћањем у првобитно стање на начин како је то описано у изреци побијане пресуде. Ставом другим изреке делимично је одбијен тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да су тужени ББ и ВВ обоје из ..., узнемиравали тужилу у вршењу права својине њеног дела катастарске парцеле бр. .. КО Врање 1 на начин како је то описано у том ставу изреке, као неоснован. Ставом трећим изреке обавезани су тужени да тужили солидарно исплате трошкове парничног поступка у износу од 67.150,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2714/23 од 04.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију су благовремено изјавили тужени, због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом одлучено је о заштити права својине, а нижестепеним одлукама тужбени захтев је делимично усвојен. По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23). Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити за уједначавањем судске праксе, јер се ревизијом туженог оспорава утврђено чињенично стање, а што није дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП, осим тога одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Из ових разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради заштите од узнемиравања својине поднета је 29.10.2019. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужених недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**